

ΕΥΑΓΓΕΛΙΟ (Ἰωάν., ιζ' 1-13)

Ἐκείνο τόν καιρό, σήκωσε ὁ Ἰησοῦς τά μάτια του στόν οὐρανό καί εἶπε: «Πατέρα, ἔφτασε ἡ ὥρα· φανέρωσε τή δόξα τοῦ Υἱοῦ σου, ὥστε κι ὁ Υἱός σου νά φανερώσει τή δική σου δόξα. Ἐσύ τοῦ ἔδωσες ἐξουσία πάνω σέ ὅλους τούς ἀνθρώπους· ἔτσι κι αὐτός θά δώσει τήν αἰώνια ζωή σέ ὅλους αὐτούς πού τοῦ ἐμπιστεύτηκες. Καί νά ποιά εἶναι ἡ αἰώνια ζωή: Ν' ἀναγνωρίζουν οἱ ἄνθρωποι ἐσένα ὡς τόν μόνο ἀληθινό Θεό, καθώς κι ἐκείνον πού ἔστειλες, τόν Ἰησοῦ Χριστό. Ἐγώ φανέρωσα τή δόξα σου πάνω στή γῆ, ἀφοῦ ὀλοκλήρωσα τό ἔργο πού μοῦ ἀνέθεσες νά κάνω. Τώρα λοιπόν ἐσύ, Πατέρα, δόξασε μέ κοντά σ' ἐσένα μέ τή δόξα πού εἶχα κοντά σου προτοῦ νά γίνει ὁ κόσμος. Ἐγώ σέ ἔκανα γνωστό στους ἀνθρώπους πού τούς πῆρες μέσα ἀπό τόν κόσμο καί μοῦ τούς ἐμπιστεύτηκες. Ἀνήκουν σ' ἐσένα, κι ἐσύ τοῦς ἔδωσες σ' ἐμένα, κι ἔχουν δεχτεῖ τό λόγο σου. Αὐτοί τώρα ξέρουν πώς ὅλα ὅσα μοῦ ἔδωσες προέρχονται ἀπό σένα· γιατί τίς διδαχές πού μοῦ ἔδωσες, ἐγώ τίς ἔδωσα σ' αὐτούς, κι αὐτοί τίς δέχτηκαν καί ἀναγνώρισαν πώς πραγματικά ἀπό σένα προέρχομαι, καί πίστεψαν πώς ἐσύ μέ ἔστειλες στόν κόσμο. Ἐγώ γι' αὐτούς παρακαλῶ. Δέν παρακαλῶ γιά τόν κόσμο ἀλλά γι' αὐτούς πού μοῦ ἔδωσες, γιατί ἀνήκουν σ' ἐσένα. Κι ὅλα ὅσα εἶναι δικά μου εἶναι καί δικά σου, καί τά δικά σου εἶναι καί δικά μου, καί δι' αὐτῶν θά φανερωθεῖ ἡ δόξα μου. Τώρα δέν εἶμαι πιά μέσα στόν κόσμο· ἐνῶ αὐτοί μένουν μέσα στόν κόσμο, κι ἐγώ ἔρχομαι σ' ἐσένα. Ἅγιε Πατέρα, διατήρησέ τους στήν πίστη μέ τή δύναμη τοῦ ὀνόματός σου πού μοῦ χάρισες, γιά νά μείνουν ἐνωμένοι ὅπως ἐμεῖς. Ὅταν ἦμουν μαζί τους στόν κόσμο, ἐγώ τούς διατηροῦσα στήν πίστη μέ τή δύναμη τοῦ ὀνόματός σου. Αὐτούς πού μοῦ ἔδωσες τούς φύλαξα, καί κανένας ἀπ' αὐτούς δέ χάθηκε, παρὰ μόνο ὁ ἄνθρωπος τῆς ἀπώλειας, γιά νά ἐκπληρωθοῦν τά λόγια τῆς Γραφῆς. Τώρα ὅμως ἐγώ ἔρχομαι σ' ἐσένα, καί τά λέω αὐτά ὅσο εἶμαι ἀκόμα στόν κόσμο, ὥστε νά ἔχουν τή δική μου τή χαρά μέσα τους σ' ὅλη τήν πληρότητά της».

Παρακαλεῖσθε ὅπως φυλάγετε τό παρόν ἐντοπο λόγο θρησκευτικοῦ περιεχομένου καί τῶν εἰκόνων

ΑΠΟΣΤΟΛΙΚΟ ΚΑΙ ΕΥΑΓΓΕΛΙΚΟ ΑΝΑΓΝΩΣΜΑ

† Τῶν Ἁγίων 318 Θεοφόρων Πατέρων τῆς ἐν Νικαίᾳ Α΄ Οἰκουμενικῆς Συνόδου ΚΥΡΙΑΚΗ 20 Μαΐου 2018

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ (Πράξ. κ' 16-18, 28-36)

Ἐν ταῖς ἡμέραις ἐκείναις, ἔκρινεν ὁ Παῦλος παραπλεῦσαι τήν Ἔφεσον, ὅπως μὴ γένηται αὐτῷ χρονοτριβῆσαι ἐν τῇ Ἀσίᾳ· ἔσπευδε γάρ, εἰ δυνατὸν ἦν αὐτῷ, τὴν ἡμέραν τῆς πεντηκοστῆς γενέσθαι εἰς Ἱεροσόλυμα. Ἀπὸ δὲ τῆς Μιλήτου πέμπσας εἰς Ἔφεσον μετεκαλέσατο τοὺς πρεσβυτέρους τῆς ἐκκλησίας. Ὡς δὲ παρεγένοντο πρὸς αὐτὸν, εἶπεν αὐτοῖς· Προσέχετε οὖν ἑαυτοῖς καὶ παντὶ τῷ ποιμνίῳ, ἐν ᾧ ὑμᾶς τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον ἔθετο ἐπισκόπους, ποιμαίνειν τὴν ἐκκλησίαν τοῦ Κυρίου καὶ Θεοῦ, ἣν περιεποιήσατο διὰ τοῦ ἰδίου αἵματος. Ἐγὼ γὰρ οἶδα τοῦτο, ὅτι εἰσελεύσονται μετὰ τὴν ἄφιξίν μου λύκοι βαρεῖς εἰς ὑμᾶς μὴ φειδόμενοι τοῦ ποιμνίου καὶ ἐξ ὑμῶν αὐτῶν ἀναστήσονται ἄνδρες λαλοῦντες διεστραμμένα τοῦ ἀποσπᾶν τοὺς μαθητὰς ὀπίσω αὐτῶν. Διὸ γρηγορεῖτε, μνημονεύοντες ὅτι τριετίαν νύκτα καὶ ἡμέραν οὐκ ἐπαυσάμην μετὰ δακρῶν νοσητῶν ἕνα ἕκαστον. Καὶ τὰ νῦν παρατίθεμαι ὑμᾶς, ἀδελφοί, τῷ Θεῷ καὶ τῷ λόγῳ τῆς χάριτος αὐτοῦ τῷ δυναμένῳ ἐποικοδομῆσαι καὶ δοῦναι ὑμῖν κληρονομίαν ἐν τοῖς ἡγιασμένοις πᾶσιν. Ἀργυρίου ἢ χρυσίου ἢ ἱματισμοῦ οὐδενὸς ἐπεθύμησα· αὐτοὶ γινώσκετε ὅτι ταῖς χρεῖαις μου καὶ τοῖς οὖσι μετ' ἐμοῦ ὑπηρέτησαν αἱ χεῖρες αὐταί. Πάντα ὑπέδειξα ὑμῖν ὅτι οὕτω κοπιῶντας δεῖ ἀντιλαμβάνεσθαι τῶν ἀσθενούντων, μνημονεύειν τε τῶν λόγων τοῦ Κυρίου Ἰησοῦ, ὅτι αὐτὸς εἶπε· Μακάριόν ἐστι μᾶλλον δίδοναι ἢ λαμβάνειν. Καὶ ταῦτα εἰπὼν, θεῖς τὰ γόνατα αὐτοῦ σὺν πᾶσιν αὐτοῖς προσηύξατο.

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ (Πράξ. κ' 16-18, 28-36)

Ἐκείνες τὶς μέρες, ὁ Παῦλος ἀποφάσισε νὰ παρακάμψει τὴν Ἔφεσο, γιὰ νὰ μὴν χρονοτριβῆσει στὴν ἐπαρχία τῆς Ἀσίας· βιαζόταν νὰ εἶναι στά Ἱεροσόλυμα, ἃν τοῦ ἦταν δυνατὸ, τὴν ἡμέρα τῆς Πεντηκοστῆς. Ἀπὸ τῆ Μίλητο ὁ Παῦλος ἔστειλε στὴν Ἔφεσο καὶ κάλεσε τοὺς πρεσβυτέρους τῆς ἐκκλησίας. Ὅταν ἦρθαν καὶ τὸν συνάντησαν τοὺς εἶπε: «Ἐσεῖς οἱ ἴδιοι ξέρετε πὼς συμπεριφέρθηκα ἀπέναντί σας ὅλον τὸν καιρὸ, ἀπὸ τὴν πρώτη μέρα πού πάτησα τὸ πόδι μου στὴν ἐπαρχία τῆς Ἀσίας. Προσέχετε, λοιπόν, τὸν ἑαυτὸ σας καὶ ὄλο τὸ ποῖμνιο, σὺν ὁποῖο τὸ Πνεῦμα τὸ Ἅγιο σᾶς ἔθεσε ἐπισκόπους γιὰ νὰ ποιμαίνετε τὴν ἐκκλησία τοῦ Κυρίου καὶ Θεοῦ, πού τὴν ἔκανε δική του μετὰ τὸ αἷμα του. Ἐγὼ τὸ ξέρω ὅτι μετὰ τὴν ἀναχώρησή μου θὰ εἰσβάλουν σ' ἐσᾶς λύκοι ἄγριοι, πού δὲ θὰ λυπηθοῦν τὸ ποῖμνιο. Ἀκόμα καὶ ἀπὸ ἀνάμεσά σας θὰ βγοῦν πρόσωπα πού θὰ διδάσκουν πλάνες γιὰ νὰ παρασύρουν τοὺς πιστοὺς μετὰ τὸ μέρος τους. Γι' αὐτὸ νὰ ἀγρυπνεῖτε, καὶ νὰ θυμάστε ὅτι τρία χρόνια συνέχεια δὲν ἔπαυσα νύχτα καὶ μέρα νὰ νουθετῶ μετὰ δάκρυα τὸν καθένα σας. Τώρα, ἀδελφοί, σᾶς ἐμπιστεύομαι σὺν Θεῷ καὶ σὺν κήρυγμα πού σᾶς ἀποκάλυψε ἡ χάρις του. Αὐτὸς μπορεῖ νὰ σᾶς κάνει ὄρμους στὴν πίστι καὶ νὰ σᾶς δώσει τὴν ἐπουράνια ζωὴ μαζί μετὰ ὅλους ὅσοι εἶναι δικοὶ του. Ἀσῆμι ἢ χρυσάφι ἢ ἱματισμὸ ἀπὸ κανέναν δὲ ζήτησα. Ἐσεῖς οἱ ἴδιοι ξέρετε ὅτι γιὰ τὶς ἀνάγκες τὶς δικές μου καὶ τῶν συνοδῶν μου δούλεψαν αὐτὰ ἐδῶ τὰ χέρια. Μετὰ κάθε τρόπο σᾶς ἔδωσα τὸ παράδειγμα, ὅτι πρέπει νὰ ἐργάζεστε ἔτσι σκληρά, γιὰ νὰ μπορεῖτε νὰ βοηθᾶτε αὐτοὺς πού ἔχουν ἀνάγκη. Νὰ θυμάστε τὰ λόγια τοῦ Κυρίου μας Ἰησοῦ, πού εἶπε: καλύτερο εἶναι νὰ δίνεις παρὰ νὰ παίρνεις». Ἀφοῦ εἶπε αὐτὰ τὰ λόγια, γονάτισε αὐτὸς κι ὄλοι ἐκεῖνοι καὶ προσευχήθηκε.

"Κατέκρινε τον εαυτό σου, και θα φύγει ἀπὸ ἐσένα
ἡ τάση νὰ κατακρίνεις τοὺς ἄλλους"

Ἀββᾶς Βαρσανούφιος

ΕΥΑΓΓΕΛΙΟ (Ἰωάν., ιζ' 1-13)

Ἐν καιρῷ ἐκείνῳ, ἐπάρας ὁ Ἰησοῦς τοὺς ὀφθαλμοὺς αὐτοῦ εἰς τὸν οὐρανὸν εἶπε· Πάτερ, ἐλήλυθεν ἡ ὥρα· δόξασόν σου τὸν υἱόν, ἵνα καὶ ὁ υἱὸς σου δοξάσῃ σέ, καθὼς ἔδωκας αὐτῷ ἐξουσίαν πάσης σαρκός, ἵνα πᾶν ὃ δέδωκας αὐτῷ δώσῃ αὐτοῖς ζωὴν αἰώνιον. Αὕτη δὲ ἐστὶν ἡ αἰώνιος ζωὴ, ἵνα γινώσκωσιν σὲ τὸν μόνον ἀληθινὸν Θεὸν καὶ ὃν ἀπέστειλας Ἰησοῦν Χριστόν. Ἐγὼ σε ἐδόξασα ἐπὶ τῆς γῆς, τὸ ἔργον ἐτελειώσα ὃ δέδωκάς μοι ἵνα ποιήσω· καὶ νῦν δόξασόν με σὺ, Πάτερ, παρὰ σεαυτῷ τῇ δόξῃ ἣ εἶχον πρὸ τοῦ τὸν κόσμον εἶναι παρὰ σοί. Ἐφανέρωσά σου τὸ ὄνομα τοῖς ἀνθρώποις οὓς δέδωκάς μοι ἐκ τοῦ κόσμου. Σοὶ ἦσαν καὶ ἐμοὶ αὐτοὺς δέδωκας, καὶ τὸν λόγον σου τετηρήκασι. Νῦν ἔγνωκαν ὅτι πάντα ὅσα δέδωκάς μοι παρὰ σοῦ εἰσιν· ὅτι τὰ ῥήματα ἃ ἔδωκάς μοι δέδωκα αὐτοῖς, καὶ αὐτοὶ ἔλαβον καὶ ἔγνωσαν ἀληθῶς ὅτι παρὰ σοῦ ἐξῆλθον, καὶ ἐπίστευσαν ὅτι σὺ με ἀπέστειλας. Ἐγὼ περὶ αὐτῶν ἐρωτῶ· οὐ περὶ τοῦ κόσμου ἐρωτῶ ἀλλὰ περὶ ὧν δέδωκάς μοι, ὅτι σοὶ εἰσι, καὶ τὰ ἐμὰ πάντα σὰ ἐστὶν καὶ τὰ σὰ ἐμὰ, καὶ δεδόξασμαι ἐν αὐτοῖς. Καὶ οὐκέτι εἰμὶ ἐν τῷ κόσμῳ, καὶ αὐτοὶ ἐν τῷ κόσμῳ εἰσὶ, καὶ ἐγὼ πρὸς σὲ ἔρχομαι. Πάτερ ἅγιε, τήρησον αὐτοὺς ἐν τῷ ὀνόματί σου οὓς δέδωκάς μοι, ἵνα ὧσιν ἐν καθὼς ἡμεῖς. Ὅτε ἤμην μετ' αὐτῶν ἐν τῷ κόσμῳ, ἐγὼ ἐτήρουν αὐτοὺς ἐν τῷ ὀνόματί σου· οὓς δέδωκάς μοι ἐφύλαξα, καὶ οὐδεὶς ἐξ αὐτῶν ἀπώλετο εἰ μὴ ὁ υἱὸς τῆς ἀπωλείας, ἵνα ἡ γραφὴ πληρωθῇ. Νῦν δὲ πρὸς σὲ ἔρχομαι, καὶ ταῦτα λαλῶ ἐν τῷ κόσμῳ ἵνα ἔχωσιν τὴν χαρὰν τὴν ἐμὴν πεπληρωμένην ἐν αὐτοῖς.

Ὅσο και αν μας πικράνει κάποιος, ας μην του ανταποδίδουμε την πικρία, την οποία μας προξένησε, για να μένει ο δρόμος ανοιχτός να επιστρέψει, όταν βρεθεί σε ανάγκη.

Αρχιμανδρίτης Επιφάνιος Θεοδωρόπουλος